

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13447/2024
04.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Гојић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и Градске општине Стари Град коју заступа Градско правобранилаштво града Београда, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 34/24 од 07.03.2024. године, у седници већа одржаној 04.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене Градске општине Стари град изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 34/24 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 34/24 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П. бр. 321/22 од 21.09.2023. године, којом је одбијен предлог за прекид поступка, усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник непокретности - двособног стана број ..., у приземљу стамбене зграде у ул. ... бр. .../..., у ..., површине 72 м², на кат.парцели бр. ..., све уписано у лист непокретности бр. ... Ко ..., што су тужене дужне да признају и трпе и обавезане су тужене да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 411.000,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене Градске општине Стари град за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Градска општина Стари град је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је дошло до пропуста у примени или погрешне примене које од одредаба ЗПП због којих се ревизија може изјавити по члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу решења о наслеђивању О бр. 2693/21 веза УПП 364-2021 Јавног бележника Ђорђа Сибиновића од 03.09.2021. године, у оставинском поступку иза пок. ББ, његовог оца наследио права и обавезе из Уговора о купопродаји овереног пред Другим општинским судом у Београду под Ов бр. .../... дана 08.12.2004. године. Наведени уговор о купопродаји је закључен између пок. ББ из ...као купца и ВВ као продавца и за предмет је имао купопродају стана у ..., општина ..., који се налази у приземљу стамбене зграде у ул. ... бр. ... улаз ... стан број ..., површине 72 м², на кат.парцели ..., а све уписано у лист непокретности бр. ... КО ВВ је право својине на предметном стану стекла као купац на основу купопродајног уговора закљученог са ГГ, овереним од стране Првог општинског суда у Београду под бројем Ов. бр. .../..., а ГГ је предметни стан стекао на основу купопродајног уговора закљученог са ДД, као продавцем, овереним дана 12.09.1995. године под Ов бр. .../... . ДД је са Општином Стари град 15.09.1994. године закључио уговор откупу предметног стана и исти је оверен под Ов бр. .../... . У надлежном катастру непокретности као имаоци права на предметном стану уписани су Градска општина Стари Град као корисник, а Република Србија као ималац права својине, имајући у виду да ниједан правни претходник тужиоца није поднео захтев за упис права у земљишне књиге, односно катастар непокретности. Отац тужиоца ББ је са општином Стари Град закључио Анекс уговора о откупу стана, који је оверен 28.02.2008. године под Ов бр. .../..., и овим анексом је извршена исправка уговора о откупу стана Ов бр. .../... у погледу усаглашавања података о стану у Уговору о откупу са подацима из катастра непокретности. Тужилац је обавештен дописом Првог основног суда у Београду да су списи овере под бројем Ов бр. .../... од 26.02.1997. године и Ов бр. .../... од 12.09.1995. године, по истеку рока чувања у складу са одредбама тада важећег Судског пословника службено, комисијски отписани и уништени. Тужилац је све време у државини предметног стана, од када га је његов отац стекао купопродајним уговором 2004. године, са оцем је живео у стану 4-5 година, након чега је стан претворен у музички студио и тако је било до краја живота тужиоцевог оца, за које време их нико није узнемиравао у коришћењу стана.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредби чл. 20. Закона о основама својинскоправних односа усвојили тужбени захтев. Правни претходник тужиоца је био ванкњижни власник предметне непокретности, на којој је стекао право својине закључењем пуноважног уговора о купопродаји, био је у законитој и савесној државини предметног стана почев од 2004. године до смрти 2021. године, а тужилац је законски наследник на предметном стану, те је на истом стекао право својине сходно одредби чл. 20 Закона о основама својинскоправних односа.

Тужилац има правни интерес за вођење ове парнице, јер у тренутку подношења тужбе није имао доказе о правном следу стицања својине на предметном стану, односно није могао доћи у посед уговора о купопродаји Ов.бр. .../... од 26.02.1997. године и Ов.бр. .../... од 12.09.1995. године, при чему његов правни претходник није уписан у катастру непокретности, већ је као власник уписана тужена Република Србија са правом коришћења Градске општине Стари град. Такође, када се тужилац обратио Општини Стари Град са захтевом да му достави уговор о стицању својине на предметном стану - уговор о откупу стана, одговорено му је да је потребно да достави оверене преписе исправа од купца ДД, а које тужилац није поседовао нити је могао да их прибави, јер су списи овере након истека рока чувања комисијски уништени. Правни интерес тужиоца по тужби за утврђење права својине се огледа у стицању извршне исправе на основу које се може уписати као носилац права својине у јавним књигама, односно надлежном катастру непокретности.

По оцени Врховног суда, ревизија није основана у оспоравању правилности примене материјалног права.

Тужена у ревизији понавља наводе истицане у жалби којима указује да не постоји правни интерес тужиоца за подношење тужбе за утврђење у овој правној ствари јер тужилац претходно није поднео захтев за упис права надлежној служби РГЗ.

Према члану 194. став 2. Закона о парничном поступку, тужба за утврђење може да се поднесе ако тужилац има правни интерес да суд утврди постојање, односно непостојање неког спорног права или правног односа, пре доспелости захтева за чинидбу из истог односа или истинитост односно неистинитост неке исправе, или ако тужилац има неки други правни интерес. То значи да такав интерес постоји када се правни положај тужиоца показује као неизвесан у односу према туженом, а отклањање ове неизвесности оправданом.

Супротно наводима ревизије, правилан је закључак нижестепених судова да постоји правни интерес тужиоца за утврђење права својине на предметном стану, будући да је у катастру непокретности уписана државна својина Републике Србије са уделом 1/1 и право коришћења Градске општине Стари Град, а да тужилац није имао доказе о правном следу стицања својине на предметном стану, јер није могао доћи у посед уговора о купопродаји Ов.бр. .../... од 26.02.1997. године и Ов.бр. .../... од 12.09.1995. године, с обзиром да су списи овере након истека рока чувања комисијски уништени. Према одредби члана 85. став 2. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС" бр. 72/09, са изменама и допунама), упис у катастар непокретности се дозвољава и против лица које није уписани претходник, ако се уз захтев приложи исправе којима се доказује континуитет између лица против којег се тражи упис и уписаног претходника, а тужилац те исправе није поседовао, нити је могао да их прибави. Код наведеног, и по оцени овог суда, постоји правни интерес тужиоца за утврђење права својине на предметном стану који се огледа у стицању извршне исправе на основу које се може уписати као носилац права својине у јавним књигама, односно надлежном катастру непокретности, а како је то правилно закључио и другостепени суд.

Осталим наводима ревизија понављају се жалбени наводи који су оцењени од стране другостепеног суда, уз дате јасне и довољне разлоге, које овај суд прихвата и на

њих упућује, налазећи да није потребно да детаљније образлаже пресуду, сходно члану 414. став 2. ЗПП, јер се тиме не би постигло ново тумачење права нити допринело ујединаченом тумачењу права.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић